

fordi man en enkelt Dag ikke er i Stand til at give Møde i Tinget, skal være nødt til at anmeldes sit Forfald for Formanden, forekommer der mig ikke at være Grund til. Jeg tør ikke sige mig fri for, at jeg er udebleven flere Gange en enkelt Dag uden at have meldt det til Formanden, og jeg ved, at flere Medlemmer ere i samme Kasus. Jeg vil bede det ærede Udvalg tage under Overvejelse, om der ikke i denne Bestemmelse kunde ske en Forandring.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal til det ærede Medlems Bemærkning om det sidste Stykke i § 2 udtale, at jeg tror alligevel, at det Forslag, der her er stillet, i Virkeligheden rammer det korrekte. Det er ikke ganske rigtigt, naar det ærede Medlem udtalte, at den Praksis, der hidtil er fulgt, og som jo i øvrigt ikke er fulgt ufravigeligt, ikke har ført til nogen Ulempe. Den har ført til Ulemper for forskellige Maader andetsteds, og hvis den blev indført her i Tinget, vilde den føre til Ulemper, der vare endnu meget større, thi her er jo Stillingen den, at naar der er noget at udsætte paa et Valg, saa vil det jevnlig ramme ikke et enkelt Medlem, men det vil jevnlig ramme alle Medlemmerne af den paagældende Landsstingskreds. Vi have saaledes haft Eksempler paa, at man ikke straks har funnet afgøre Spørgsmaalet om Valgenes Gyldighed for 2 à 3 Landsstingskredse. Det vil ikke være heldigt, hvis det nu i et saadant Tilfælde skulde være nødvendigt at affære alle disse Medlemmer fra at deltage i Forhandlingerne og stemme, indtil Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed var afgjort. Jeg tror, at det maa erkendes, at det vilde være en ganske betydelig Ulempe, især hvis man har sig ud, som man undertiden har gjort nede i Folketinget, at Udvalget for Valgbrevets Prøvelse uden videre bliver siddende inde med de paagældende Valgbreve og korresponderer med vedkommende Retsbetjent, lader optage Forhør o. s. v. og maaffe trækker det ud gennem hele Samlingen. Man har jo Eksempler paa, at Afgørelsen af et Valg kan blive trukket ud en hel Samling igennem uden en Gang at komme til nogen Afgørelse. At det er en Ulempe og en alvorlig Ulempe, kan ikke bestrides, det er utilbørligt over for Valgkredsene og utilbørligt over for de paagældende valgte Medlemmer. — Det, vi nu gøre gældende, er dette, at naar Medlemmerne møde her med deres Valgbreve, saa maa vi tage Valgbrevene for gyldige, indtil de ere kasserede, thi saa længe Tinget ikke har udtalt, at der er en saadan Mangel til Stede, at Valget

ikke kan anerkendes, da staar den paagældende med Valgbrevet, der erklærer ham som valgt Rigsdagsmand. — Den modsatte Teori, som siger, at han først bliver egentlig Rigsdagsmand, naar Valget er godkendt, gaar ud fra, at Valget er egentlig ikke det afgørende, men at det afgørende er, at Medlemmerne møde herinde og saa deres Valg approberede; først da befindes de at være rette Rigsdagsmænd. Det er aabenbart en skæv Opfattelse, der i Rigsdagsmændenes Haand lægger en meget større Myndighed, end der billigtvis bør tilkomme dem. — Jeg tror saaledes, at lige som man i andre Lande er kommen til det Resultat, at man bør betragte de paagældende Valg som gyldige, saa længe de ikke ere kasserede, saaledes bør vi ogsaa her følge den samme Fremgangsmaade. — Dertil kommer jo, at det ganske sikkert er den Fremgangsmaade, som man brugte her i Stændertiden, og som den Gang viste sig ikke at føre nogen Ulemper med sig. Jeg anbefaler altsaa, at man bliver staaende ved Bestemmelsen i § 2, 3dje Stykke.

Det. Hansen: Jeg har ikke noget imod den Praksis, som hidtil er fulgt, at man tillader et Medlem, forinden Prøvelsen af Valget har fundet Sted, indtil videre at udøve et Medlems Funktioner, at afgive Stemme, at høre sine Diæter f. Ekst. Men jeg synes ikke, at man skal slaa positivt fast, som det staar her, at et Medlems Valg anses for gyldigt, indtil det bliver erklæret for ugyldigt af Tinget. Der er for mig noget modsigende dert, fordi der ikke kan være Tale om, at dette høje Ting kan erklære et Valg, der er gyldigt, for ugyldigt. Det kan der ikke være Tale om, for saa vidt er jeg enig med den ærede Ordfører i, at det er Valget selv, det kommer an paa, Men Prøvelsen er Legitimationen, der er Tale om her. Er Valget gyldigt, skulle vi ogsaa anerkende det for gyldigt, men er det ugyldigt, skulle vi naturligvis kassere det. Og det forekommer mig ogsaa, at naar man positivt vil udtale det, som det ærede Udvalg foreslaar i 3dje Stykke af § 2, saa kommer man til at slaa noget statsretligt fast, afgive en Slags autentisk Fortolkning af Grundloven, som jeg ikke synes, at en Forretningsorden er Stedet til. Der ikke nogen Nødvendighed for at gøre det, og de sidste 2 Linier af § 2 kunne meget godt udelades, uden at det volber nogenjohmhelst Ulempe. Jeg henstiller derfor til det ærede Udvalg og det ærede Ting inden næste Behandling af denne Sag at tage under Overvejelse, om man dog ikke kommer ind paa